

Forsøg med dette; men det har vist sig ikke at være hensigtsmæssigt, idet det Hold, der bliver indfaldt om Efteraaret til Uddannelse om Vinteren, er ret uheldigt stillet med Hensyn til dets Skoleuddannelse; thi det er jo ikke let at faa denne forvarligt udført om Vinteren. Det har ogsaa visse andre Ulemper, som jeg ikke her skal komme ind paa. Hof sagt, man har erkendt fra begge Sider, at dette Forsøg, der blev gjort i 1880, ikke har svaret til Forudsætningen, og at det derfor vil være rigtig at vende tilbage til Ordningen af 1867, det vil altsaa sige, at det ene af disse Hold, som det tidligere har været delt i, kommer til at ligge til fortsat Tjeneste i 8 Maaneder. Det er nemlig tillige Betingelsen for den anden Ordning, som jeg her straks skal omtale, nemlig Spørgsmaalet om Uddannelsen af Befalingsmandselever. Alle, der ere lidt kendte med Hærens Forhold, ville vide, at det er et Punkt, som vækker ikke ringe Uvilje, at de, der udtages tvungent til Befalingsmandselever efter den nuværende Forordning, ere nødte til at blive liggende betydelig længere til Tjeneste end det øvrige Mandskab, ikke alene længere til Tjeneste end den egentlige Rekrutstole, men endog 4 Maaneder længere end nogen af dem, som ligge til fortsat Tjeneste ved Fodfolket. Her var et Punkt, hvor der var Anledning til at foretage en Indskrænkning; og det er ogsaa det, der er lykkedes. Forslaget gaar nu ud paa, at ingen, der udtages til Befalingsmandselev, kommer til at ligge længere til Tjeneste end de menige, der ligge længst; det vil altsaa sige, at den længste Tid, som ogsaa Befalingsmandselever herefter komme til at ligge, er 14 Maaneder, eller med andre Ord 4 Maaneder kortere end nu. Det vilde være ønskeligt, om man kunde naa til at forlade Princippet om den tvungne Uddannelse af Befalingsmandselever, idet det vistnok er en Erfaring, der i mange Kredse er gjort, at denne Udgang til at udtage de slemmeste af Rekrutterne til Befalingsmandselever har en uheldig Tilbagevirkning paa de unges Iver og Virksomhed, som de ellers kunde udvise under deres Militærtjeneste, et Forhold, som ikke alene spiller nogen Rolle med Hensyn til Militærvæsenet, men ogsaa er af en uheldig Indflydelse paa de unge, som derigennem fristes til at tilbringe en Tid under uvilligt Arbejde; og det have unge Mennesker jo aldrig godt af. Altsaa fra flere Synspunkter vil det være rigtig, om man kunde naa dertil; der er ved et Forslag, som indeholdes i dette Lovforslag, gjort et Skridt, og jeg haaber et væsentligt Skridt i den Retning, det er nemlig det, som indeholdes under i. i samme Paragraf, som

jeg her kortelig skal omtale. Det gaar ud paa, at der skal kunne optages frivillige som Befalingsmandselever til Uddannelse i Centralstoler forud for nogen anden Tjeneste blandt dem, som egne sig til at være Befalingsmandselever. De kunne saa umiddelbart gaa over paa saadanne Centralstoler, som vi kende fra Tiden før 1867. Meningen er, at de skulle gennemgaa Skolen ligesom den Gang i 8 Maaneder for derefter at gøre Tjeneste ved Afdelingerne som Troppførere ved Rekrutstolerne. Men da man ikke kan forudsætte, at man ad denne Vej opnaar fuld Styrke baade til den ene og den anden Art Befalingsmænd, bliver Spørgsmaalet, hvorledes man skal tilvejebringe Resten. Det vilde efter mit Synspunkt have været ønskeligt, om man lige over for Resten af disse Befalingsmandselever kunde have indskrænket sig til at udtage dem af den Vinterstyrke, der altsaa skal blive liggende til Tjeneste, af de 1,000 Mand, som ligge om Vinteren i 8 Maaneder, plus det Antal Befalingsmandselever, som dertil maatte komme. Man vilde derved vinde, at man overhovedet ikke behøvede at rekruttere til tvungen Udtagelse blandt de egentlige Rekrutter. Man har fra de jagtlyndiges Side ikke ment at kunne gøre dette Skridt, men der er dog aabnet en Udgang til for Krigsbestyrelsen at kunne forsøge det, dersom det viser sig, at man ad den Vej kunde opnaa det Øjemed, som tilsigtes, og jeg føler mig for mit Bedkommende overbevist om, at vilde man gøre Forsøget, vilde det ogsaa vel lønne sig, idet man mulig fik noget svagere Kræfter som Befalingsmandselever, men man fik en saa meget dygtigere Rekrutstyrke. Jeg skal henvisse til Bestemmelserne i Lovforslaget under i, hvoraf det fremgaar, hvorledes man har søgt at ordne dette Forhold, og jeg henstiller til Krigsbestyrelsen at gøre, hvad Loven i den Henseende hjemler, for i størst muligt Omfang at kunne undgaa den tvungne Udtagelse af de slemmeste af Rekrutholdene til Befalingsmandselever. Som sagt, det er kun ved denne Ordning, det er lykkedes os at indskrænke Befalingsmandselevernes Uddannelse i 4 Maaneder, og det er en Indskrænkning, som tæller ret betydeligt, alene dette Punkt udgør ca. 60,000 Tjenestefugle om Aaret. Ved Rytteriet er foregaaet den Forandring, at medens Skoletiden nu er 9 Maaneder, foreslaas den indskrænket til 8, og det, der skal gælde for Rytteriet som for alle Vaabenarterne i øvrigt, at Indfaldelse til fortsat Tjeneste eller Efteraarsmanøvrerne indskrænkes fra 30 til 25 Dage. Ved Feltartilleriet under e. er der optaget en Ordning, der stemmer overens med det af Krigsministeren